

Batalion d'Amour, Niewiara

Znâw widzä jak bardzo siä boisz
Przykro mi - nie mogä Ci pomâc
Szklny mur otacza ciä, sâoàce pali
nie moäesz stworzyâ oczu
Modlâc siä do wszystkich znanych bogâw
Przebaczenia szukasz w bezlitosnych oczach
Ten Ostatni Sâd odbiera resztkä zàudzeà
Twoja spowiedä i tak zbyt dàugo trwa...
Zamglone ulice tonâ w bâwym âwietle
Ostatnie gâosy, miasto kâadzie siä do snu
W szalonym taàcu anioâw i cieni
Czujä znajomy oddech, znowu jesteâ tu....
Wyblakâe sâowa modlitw i
pieâni zabarwione krwiâ
Nie pozwolâ odkryâ prawdy
A Ksiägi juä dawno straciây sens
âwiâtynie strachu
Wciâ od nowa wnoszâ siä
Odkupieniem Twoich win
ich zàote mury....
To, w co od dawna wierzyâeâ
powoli zabija Ciä
Grzechem kaäda myâl, kaäde sâowo
Kaädy oddech
w âwiâtyniach strachu
zàudzeniami karmiâ ciä